Inteligencja obliczeniowa i jej zastosowania

Laboratorum cz. IV, nr 1-2

Autorzy:

Joanna Piątek, nr indeksu: 199966 Agnieszka Wątrucka, nr indeksu: 200016 Grupa: Środa, 15:15

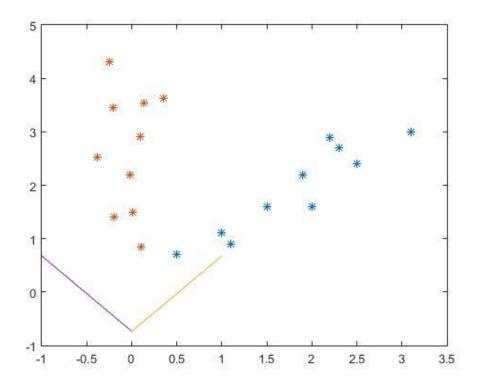
7 czerwca 2017

Prowadzący: prof. dr hab. inż. Rafał Zdunek

1 Zadanie nr 1

W ćwiczeniu nr 1 za zadanie była implementacja metody PCA w środowisku Matlab, wyznaczenie składowych głównych i wektora cech oraz wskazać na rysunku punkty obserwacji oraz wyznaczone wielkości.

1.1 Wyniki

Rysunek 1: Wykres zawierający wartości własne oraz wyznaczone wektory wartości własnych

Na wykresie zostały przedstawione punkty obserwacji i wektory wartości własnych wyznaczone za pomocą zaimplementowanej metody PCA.

1.2 Implementacja

```
X=[2.5 0.5 2.2 1.9 3.1 2.3 2 1 1.5 1.1; 2.4 0.7 2.9 2.2 3 2.7 1.6 1.1 1.6 0.9];

J = 2;

covX = cov(X');

[V, D] = eigs(covX,J);

Z = V'*X;

clf;

plot(X(1, :), (X(2, :)), '*');

hold on;

plot(Z(1, :), (Z(2, :)), '**');

hold on;

plot([0,1],V(1,:))

hold on;

plot([-1,0],[V(2,1), V(1,1)])
```

Rysunek 2: Implementacja algorytmu PCA i rysowanie wykresu dla zadanych danych

2 Zadanie 2

2.1 Implementacja główna

Na poniższym listingu została przedstawiona główna pętla programu. Podczas jej działania zostają wykonane następujące operacje:

- Wczytanie wybranej ilości folderów ze zdjęciami,
- Utworzenie wzorcowego wektora, zawierającego klasy kolejnych obrazów (klasa numer osoby, której zrobiono zdjęcie),
- Dla każdej z wskazanych wartości estymowanych komponentów głównych (J) zostaje przeprowadzone zredukowanie wymiarów za pomocą funkcji myPCA,
- Zdjęcia oryginalne oraz zredukowane zostają poddane grupowaniu i klasyfikacji,
- Zapis skuteczności i czasu działania algorytmów do plików.

Pętla ta jest wykonywana dla różnej liczby klas (grup) zdjęć, w zależności od zmiennej $classes_count.$

```
classes_count = 5;
% Wczytywanie zdjec dla wybranej liczy klas
images_arrays = getAllImages(classes_count);

J = [4, 10, 20, 30];
iterations = 10;

% Wektor zawierajacy klasy kolejnych obrazow
```

```
images classes = [];
for i = 1: classes count
        images classes = [images classes; ones(10,1).*i];
end
% Petla glowna
for j val = 1:4
        grouping results = zeros([iterations 4]);
        classification results = zeros([iterations 4]);
        for i = 1 : iterations
                 % Redukcja wymiarow
                 [V, pca images arrays, D] = myPCA(images arrays', J(j val));
                 % Grupowanie za pomoca k-srednich
                 g result = getGroupingResults(
                 images_arrays, pca_images_arrays, classes_count,
                 images_classes);
                 grouping_results(i,:) = g_result;
                 \% Klasyfikacja z uzyciem k-NN
                 c result = getClassificationResults(
                 images_arrays, pca_images_arrays, classes_count,
                 images classes);
                 classification results (i,:) = c result;
        \mathbf{end}
        % Zapis wynikow do plikow
        (\ldots)
\mathbf{end}
```

W celu redukcji wymiarów za pomocą algorytmu PCA, została zaimplementowana funkcja myPCA, którą przedstawiono poniżej.

2.2 Implementacja grupowania

Pierwszym krokiem do rozwiązania zadania było pogrupowanie zdjęć z użyciem algorytmu k-średnich. W tym celu powstała funkcja getGroupingResults.

Jak można zauważyć na powyższym listingu, funkcja przyjmuje 4 argumenty:

- images arrays oryginalne macierze zdjęć,
- pca images arrays macierze zdjęc po redukcji wymiarów,
- clusters ilość klastrów (grup) zdjęć,
- images classes wzorzec klas dla kolejnych zdjęć.

Podczas wykonywania funkcji mierzony jest czas grupowania, a następnie, za pomocą funkcji AccMeasure, także jej skuteczność. Numery klas przyporządkowanych kolejnym obrazom w wyniku grupowania k-średnich nie zawsze są tożsame z tymi, które zostały podane jako wzorcowe. Jednak AccMeasure radzi sobie z przyporządkowaniem klas założonych klasom otrzymanym ze skutecznością ponad 80%. Można to sprawdzić, uruchamiając ją w ten sposób, by zwracała trzy wartości - jedna z nich przedstawia właśnie tą skuteczność. Wyniki otrzymane za pomocą tej funkcji należy znormalizować tak, by największa możliwa ich wartość była równa 1. Wtedy można łatwo porównać je z wynikami klasyfikacji.

Ostatecznie otrzymujemy skuteczność i czas grupowań zdjęć oryginalnych i tych po redukcji wymiarów.

2.3 Implementacja klasyfikacji

Kolejnym elementem implementacji jest klasyfikacja obrazów za pomocą algorytmu k najbliższych sąsiadów. W tym celu została stworzona funkcja get Classification Results. Przyj-

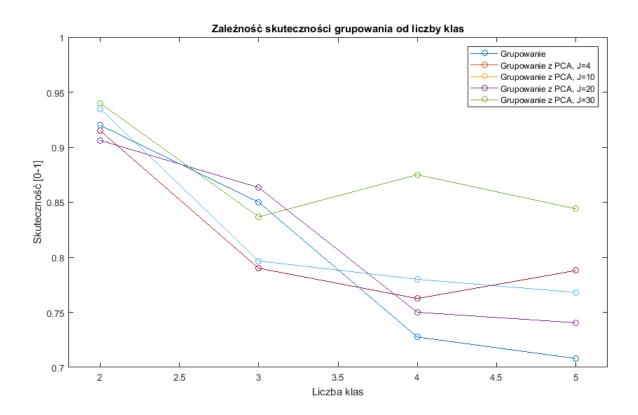
muje ona te same argumenty, co funkcja używana przy grupowaniu, jednak dla lepszego zrozumienia działania kodu zmiennej *clusters* z poprzedniego listingu odpowiada *classes_count* z obecnego.

```
function result = get Classification Results (images arrays, pca images arrays,
 classes count, images classes)
        \% Uruchomienie klasyfikacji k-NN,
        % Zapis wynikow i czasu trwania
        tic;
        model = fitcknn(images arrays, images classes);
        cv model = crossval (model, 'KFold', classes count);
        default time = toc;
        tic;
        model_pca = fitcknn(pca_images_arrays', images_classes);
        cv model pca = crossval (model pca, 'KFold', classes count);
        pca time = \mathbf{toc};
        % Obliczenie skuteczności grupowania
        cv model loss = kfoldLoss(cv model);
        default \ acc = 1 - cv \ model \ loss;
        cv_model_pca_loss = kfoldLoss(cv model pca);
        pca \ acc = 1 - cv \ model \ pca \ loss;
        result = [default acc, pca acc, default time, pca time];
```

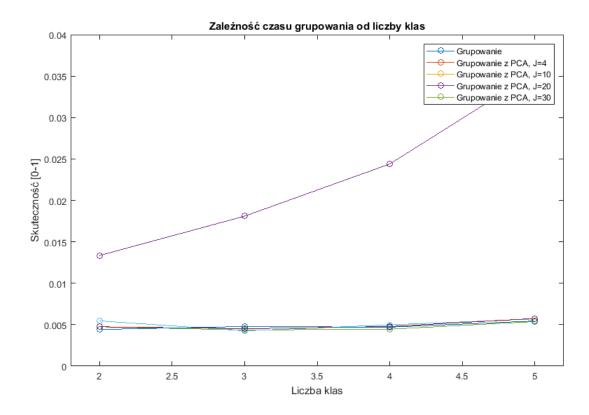
Najpierw, na podstawie macierzy obrazów i wzorca ich klas, za pomocą algorytmu k-NN, tworzony jest model klasyfikatora. Następnie, z wykorzystanie fukcji *crossval*, przeprowadzona zostaje kroswalidacja, czyli analiza modelu, polegająca na wybraniu przez algorytm różnych elementów zbioru jako zestaw uczący, a jednego jako testowy. Taki sprawdzian zostaje przeprowadzony dla wielu kombinacji elementów w grupach. Ostatnim krokiem jest sprawdzenie błędu modelu za pomocą funkcji *kfoldLoss*. Odejmując wynik od liczby 1 otrzymujemy skuteczność klasyfikacji w modelu.

2.4 Wyniki

2.4.1 Grupowanie

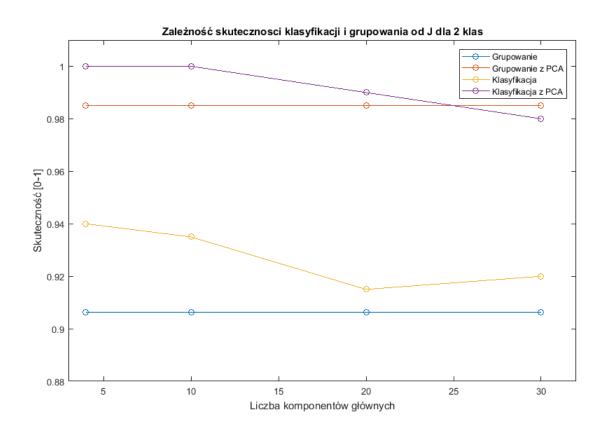

Rysunek 3: Skuteczność grupowania dla wymiarów pełnych i zredukowanych

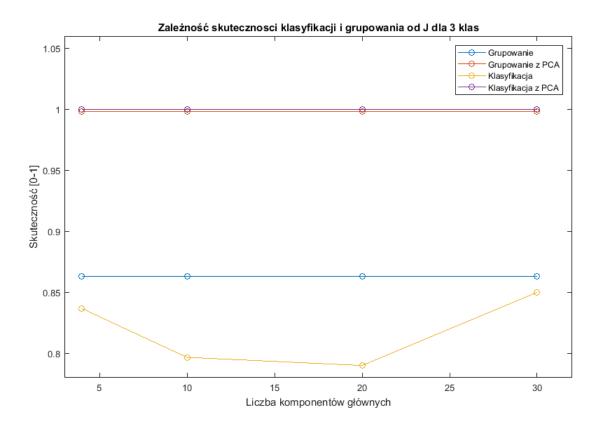

Rysunek 4: Czas grupowania dla wymiarów pełnych i zredukowanych

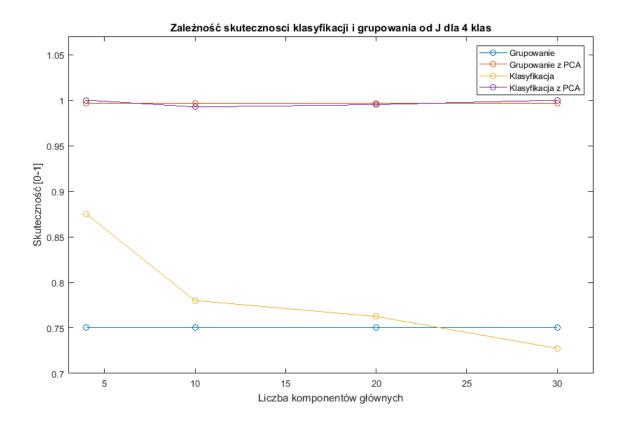
2.4.2 Porównanie klasyfikacji i grupowania

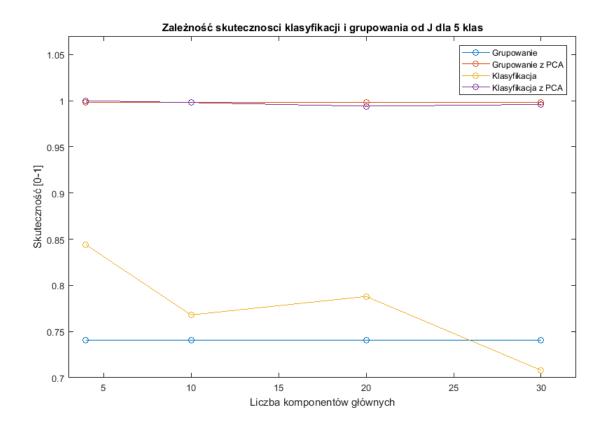
Rysunek 5: Skuteczność grupowania i klasyfikacji dla 2 klas

Rysunek 6: Skuteczność grupowania i klasyfikacji dla 3 klas

Rysunek 7: Skuteczność grupowania i klasyfikacji dla 4 klas

Rysunek 8: Skuteczność grupowania i klasyfikacji dla 5 klas